

tæret, hvad der endnu var tilbage efter den ærede Rigsdagsmænd for Randers Amts Ste Valgfreds (Mourier-Petersen), hvis Hovedopgave det var at vise det orientalske Blod paa Porten, for at haandhæve det gamle frederiksborgske, om hvilket han selv erkjendte, at det ikke var tilstede i Sopper og kun meget tarveligt i Hingste, og hvad det orientalske Blod angik, benægtede han, at det kunde bidrage til igjen at fremkalde det, som engang var afledet deraf, men haabede, at det snarest skulde komme tilveie fra de udartede Racer, som fandtes i nogenlunde taalelig Skikkelse, rundt om i Landet, og som man har vænnet sig til med hverst usikker Betegnelse at kalde Landracer, der kun fortjene dette Navn, fordi Hestene ere paa Landet, hvor de have deres naturlige Ophold.

Jeg kommer nu til et mere vigtigt Omraade i denne Sag, og det er Spørgsmaalet om Cavalierihestene. Det ærede Medlem (Hegermann-Lindenerone) siger meget rigtigt, at det paa ingen Maade kan være os ligegyldigt, om vort Rytteri kan faae gode Heste og kan faae dem her i Landet; men naar det ærede Medlem derefter har gjort opmærksom paa, at vi vilde kunne faae dem meget gode ved Hjælp af de Midler, han har foreslaaet, nemlig at der til Indkjøb af Bestelere skal anvendes 22,000 Rd., saa maa det ærede Medlem lægge Mærke til, at selv med dette Indkjøb for 22,000 Rd. ville vi knap kunne faae forbedrede Racer til vort Rytteri saa betids, at dette kan vente idetmindste foreløbig at kunne komme til at benytte disse Heste; jeg troer ogsaa, at det meget snart vil vise sig, at Virkningen deraf til at skaffe Heste for Rytteriet vil ikke indtræde, førend 10 Aar ere omme, og nu skal jeg gjøre opmærksom paa, at hele den Fare med ikke at kunne finde Heste til Rytteriet er ikke begrundet. Jeg skal først fremhæve, at det ikke er min Mening, at hvad der forhindrer Heste fra at være velskikkede for Rytteriet, er, at de blive udsatte paa Landet; en saadan Hest er allerede fuldt udviklet, og derfor gjør det Brug, høortil de anvendes, mindre Virkning paa dem. Opmærksomheden maa være rettet paa de Heste, som voxe op; de ligger i vort Lands Natur, at den langt overveiende Deel af Plage bliver

taget til Brug, naar de ere to Aar, og det er denne Brug, som gjør, at de blive mindre skikkede til Rytteriheste end til Kjøreste, og derfor vil der i et agerdyrkende Land ikke findes fuldkommen udviklede Heste til dette Brug, og i ethvert Land, der har udviklet sit Agerbrug, er man efterhaanden nødt til at kjøbe disse Heste andetsteds fra, og hvorfra er det saa, man faaer dem? Det er fra Lande, hvor der ere store udyrkede Strækninger, f. Ex. i Ukraine og i visse Kredse af Ungarn; ja selv i Østerrig er man hyppig nødt til at søge hen til Ukraine, for at finde gode Rytterihestene. Men alt dette har nu endnu ikke noget her at betyde, vi ere endnu ikke komne saavidt, at vi jo paa en anstændig Maade kunne forsyne vort Rytteri med gode Heste. Det ærede Medlem veed meget vel, at naar vi skulde fordele Antallet af de Rideheste, hvorom der kan være Spørgsmaal, paa Landsdelene, saa falder der omtrent 200 Remonter paa Kongeriget om Aaret; jeg gaaer ud fra, at Antallet af Rideheste, som skal være til Rytteriet og andre Baabenarter, som behøve Rideheste, jeg taler her ikke om Kjøreste, dem kan vi faae nok af, er omtrent 3,000; $\frac{1}{10}$ gaaer af hvert Aar og skal fornyes, det er 300; disse 300 skulle fordeles efter det almindelige Forholdstal, og saa vil der for Kongeriget være at skaffe tilstede 200 Heste, nogenlunde lette i Bevægelser, af omtrent 10 Qvarter 1 Tommes Høide; der er aldeles ingen Tvivl om, at naar man vil betale derfor, ville disse Heste kunne findes her i Landet, vi have smukke og gode Heste, men forat kunne finde dem, hører der ganske andre Remontemethoder til end de, vi nu bruge; det skulle vi ikke omtale her, det kommer os ikke ved, men den Remontemethode, hvor man lader sig fremstille af en Hestehandler først den allerdaarligste Hest, saa den næst daarligste og saa en tredje Hest, og saa tilsidst kjøber man, det er ikke en Maade at finde Heste paa, der ere godt skikkede til Rytteri; men som sagt, dette Spørgsmaal kommer os ikke ved, og idet vi omtale Udviklingen af vort Stutteri, kunne vi lade det ligge ganske tilside.